

[REDAKTED] dnia 29 lipca 2012 r.

Sygn. akt: OSD 26/13

**POSTANOWIENIE**  
**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego**  
**Okręgowej Izby Radców Prawnej [REDAKTED]**

z dnia 29 lipca 2013 r.

**Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] w składzie:**

**Przewodniczący:** r. pr. Anna Michnicka-Dziewurska  
**Sędziowie:** r. pr. Elżbieta Malik  
r. pr. Henryk Rydzik

**Protokolant:** apl. radc. Łukasz Szymański

**postanawia:**

Utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu z dnia 24 kwietnia 2013 roku sygn. akt [REDAKTED]

### Uzasadnienie.

W dniu 21.I.2013 r wpłynęła skarga p. [REDAKTOWANO] zarzucająca radcy prawnej [REDAKTOWANO] naruszenie zasad etyki zawodowej. W uzasadnieniu skargi podała, iż otrzymała z [REDAKTOWANO] wezwanie do zapłaty kwoty 99,90 zł. Wezwanie podpisane zostało przez asystenta radcy prawnego, co jej zdaniem, nie jest zgodne z zasadami postępowania, oraz wezwano ją do wpłacenia należności na konto [REDAKTOWANO], chociaż z [REDAKTOWANO] nie łączył ją żaden stosunek zobowiązaniowy. Nadto podkreśliła, że była nękana sm-ami dotyczącymi konieczności zapłaty.

W dniu 24 kwietnia 2013 r Rzecznik Dyscyplinarny OIRP Postanowieniem [REDAKTOWANO] umorzył postępowanie w sprawie. W uzasadnieniu Postanowienia podano, iż radca prawna [REDAKTOWANO] jest komplementariuszem w spółce [REDAKTOWANO] zatrudnia ok. 250 osób. Z zakresu działalności wynika, iż wezwania do zapłaty podpisują pracownicy a nie tylko radcowie. W wezwaniach podane są numery telefonów, aby osoba wezwana mogła wyjaśnić sprawę, jeżeli stwierdzi bezpodstawność wezwania. Skarżąca nie wyjaśniła sprawy, wobec czego dwukrotnie wysłano do niej sms-y.

Zdaniem Rzecznika Dyscyplinarnego ujawnione postępowanie nie wskazuje na jakąkolwiek odpowiedzialność dyscyplinarną radcy prawnej [REDAKTOWANO]. Podejmowane czynności, zarówno podpis pod wezwaniem jak i kontakt telefoniczny jest standardem w czynnościach kancelaryjnych, zaś materiał dowodowy nie dał podstaw do przyjęcia, iż skarżąca była nękana ;sesemesami;. Stało się to podstawą do umorzenia postępowania.

Na Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego skarżąca złożyła zażalenie zarzucając błędne przyjęcie przez Rzecznika, że wysyłanie wezwań do zapłaty może być podpisywane przez nie określonego asystenta radcy prawnego oraz, że Rzecznik nie odniósł się do zarzutu, że obowiązek zapłaty opiewał na kancelarię radcy prawnej, co ewidentnie stanowi naruszenie zasad etyki ..

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił :

W dniu 3 grudnia 2012 r skierowane zostało pismo do p. [REDAKTOWANO] z nagłówkiem [REDAKTOWANO], podpisane przez Asystenta [REDAKTOWANO] / pismo k. 2/. Z treści pisma wynikało, że wspomniana [REDAKTOWANO] ma zawartą umowę z [REDAKTOWANO] z siedzibą [REDAKTOWANO] dotyczącą upoważnienia prowadzenia spraw na drodze postępowania polubownego i sądowego. Wezwano skarżącą do wpłaty należności na konto Kancelarii. / pismo k.2 /

Na podstawie wyjaśnień radcy prawnej [REDAKTOWANO] oraz pisma [REDAKTOWANO] z dnia 13.IV.2013 r ustalono, iż na nazwisko skarżącej, zgodnie z zamówieniem, wysłano dwie przesyłki na łączną kwotę 99,90 zł. Wobec nie zapłacenia należności, firma

dwukrotnie zwracała się do skarżącej z informacją jakie czynności ma wykonać z uwagi na brak przesyłki / według jej twierdzeń /. Wobec braku reakcji, sprawę przekazano do [REDAKTED]. Było to zgodne z zawartą umową o współpracy. Fakt takiej umowy potwierdziła radca prawna wyjaśnieniami złożonymi przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym / k. 18 /.

Na podstawie tychże wyjaśnień ustalono, iż w [REDAKTED] na etapie wyjaśniającym, sprawę prowadzi pracownicy [REDAKTED] Dłużnika, zgodnie z umową, wskazuje zleceniodawca. Ona sama nie zajmowała się bezpośrednio sprawą skarżącej. Kierowane przez uprawnionych pracowników, wezwania, zawierają telefon kontaktowy na wypadek konieczności dokonania uzgodnień. W wypadku braku reakcji, wysyłane są sms-y. Do skarżącej wysłano takie esemesy....

Mając na uwadze powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że zażalenie skarżącej nie jest zasadne.

Zgodnie z zasadami etyki zawodowej obowiązującej radców prawnych, odpowiada on za zawinione działania, które naruszają interes strony. W niniejszej sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów na to, aby radca prawna [REDAKTED] swym działaniem naruszyła interes skarżącej. Postępowanie wykazało, że wysłane pismo do [REDAKTED] zostało podpisane przez osobę uprawnioną, co wynikało z zakresu działalności poszczególnych pracowników Kancelarii. Ustalono również, iż wezwanie było zgodne z zawartą umową z firmą zlecającą czynności. W tym więc zakresie nie można mówić o naruszeniu zasad etyki.

Nie jest również naruszeniem okoliczność wpisania konta [REDAKTED] jako odbiorcy należności, gdyż procedury dopuszczają taką możliwość i nie jest to naruszeniem przepisów prawnych.

Z tych też motywów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wobec braku podstaw odwoławczych utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie / art. 437 § 1 k.p.k. w związku z art. 74.1 ustawy o radcach prawnych.

Od Postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy / art. 426 k.p.k. w związku z art. 465 k.p.k. i art. 74.1. ustawy o radcach prawnych/.

